По сей день Посейдон посідає свій трон.
У правиці тримає тризуба.
В голубій одіссеї реліктових крон
причаїлась і зваба, і згуба.

За кущами заліг як не Фавн, то Амур.
А мужчини високі і мужні.
І виходить із піни антична ґламур,
виливаючи море із мушлі.

Понад хмари стоїть величавий Парнас.
На Олімпі лютує Юнона.
І Пегас, як фугас, пролетів і погас,
зачепивши крилом Посейдона.

Просто хочеться моря. Ні Скілл, ні Харибд.
І богиню із піни, невзуту.
Поки танкер якийсь не наскочить на риф
й не розіллє муари мазуту.